

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-199-18

Druk nr 3112-A
Warszawa, 27 grudnia 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Uprzejmie przedstawiam **autopoprawkę** do przekazanego Sejmowi w dniu 21 grudnia 2018 r. rządowego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o podatku akcyzowym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw
(druk nr 3112).**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

AUTOPOPRAWKA

do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 3112)

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 3112) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w dodawanym art. 11b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2019 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,02 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 0,10 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 0,33 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 0,08 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 0,19 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 0,20 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 0,06 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.”;

2) w art. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w art. 49 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie, przekazuje się:

- 1) w wysokości 20% na wyodrębnione subkonto, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i ...);
- 2) w wysokości 80% do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 3h ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a–3s w brzmieniu:

„Art. 3a. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Tworzy się Krajowy system zielonych inwestycji, w ramach którego środki pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji oraz środki uzyskane w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i ...), gromadzone na rachunku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 oraz 1a, są przeznaczane na:”

– w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d–h w brzmieniu:

„d) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego,

e) inwestycji w instalacje odnawialnych źródeł energii,

f) inwestycji w jednostki kogeneracji wytwarzające energię elektryczną i ciepło użytkowe w wysokosprawnej kogeneracji,

g) inwestycji mających na celu dostosowanie do przepisów prawa Unii Europejskiej mających na celu ochronę środowiska, w szczególności poziomów emisji ustalonych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 212 z 17.08.2017, str. 1),

h) inwestycji w magazyny energii elektrycznej;”

b) w ust. 2:

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) inwestycji w jednostki kogeneracji wytwarzające energię elektryczną i ciepło użytkowe w wysokosprawnej kogeneracji;”

- po pkt 8 dodaje się pkt 8a–8c w brzmieniu:

„8a) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego;
8b) dostosowania jednostek wytwórczych do poziomów emisji ustalonych w normach prawa Unii Europejskiej mających na celu ochronę środowiska, w szczególności w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE;
8c) inwestycji w magazyny energii elektrycznej;”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, 6–8 oraz 9 i 10, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, a także mając na uwadze wyznaczone obszary oraz wielkość osiągniętych efektów ekologicznych.”;

- d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw energii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, a także mając na uwadze wyznaczone obszary oraz wielkość osiągniętych efektów środowiskowych.”;

- 2) w art. 23 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. 20% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca

2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, przekazuje się na wyodrębnione subkonto w ramach Rachunku klimatycznego i może być przeznaczone wyłącznie na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c.”;

3) w art. 30 ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zaakceptowania listę i informacje, o których mowa w ust. 3. W zakresie kategorii projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, listę i informacje, o których mowa w ust. 3, krajowy operator przedkłada do zaakceptowania ministrowi właściwemu do spraw energii.

5. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie kategorii projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, minister właściwy do spraw energii, biorąc pod uwagę wyniki naboru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, oraz opinię Rady Konsultacyjnej, akceptuje poszczególne programy i projekty umieszczone na liście, o której mowa w ust. 2, lub odmawia akceptacji, w drodze decyzji, poszczególnych programów i projektów.

6. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie kategorii projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, minister właściwy do spraw energii, zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz podmiotów, których programy lub projekty zostały zaakceptowane, zwanych dalej „beneficjentami”, wraz z listą tych programów i projektów.

7. Krajowy operator po otrzymaniu zaakceptowanej przez ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii listy programów i projektów zawiera umowę o udzielenie dotacji z każdym z beneficjentów albo z beneficjentem i bankiem udzielającym beneficjentowi kredytu na realizację programu lub projektu.”;

4) w art. 31 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot, którego program lub projekt znajdujący się na liście, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, nie został zaakceptowany przez odpowiednio ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy odpowiednio do ministra właściwego do spraw środowiska lub ministra właściwego do spraw energii.

2. W przypadku gdy odpowiednio minister właściwy do spraw środowiska lub minister właściwy do spraw energii utrzyma w mocy swoją decyzję, podmiotowi przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.”.

Art. 3b. 1. W 2019 r. ceny i stawki opłat zawartych w taryfie lub zbiorze cen i stawek opłat za energię elektryczną opracowywanym przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzonym jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców, zwanym dalej „cennikiem energii elektrycznej”, przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się:

- 1) przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej – określa się w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stosowane w dniu 31 grudnia 2018 r., uwzględniając zmniejszenie stawek opłaty przejściowej, o której mowa w art. 11b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2;
- 2) obrotem energią elektryczną – określa się w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stosowane w dniu 30 czerwca 2018 r., uwzględniając zmniejszenie stawki podatku akcyzowego na energię elektryczną, o której mowa w art. 89 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ceny i stawki opłat w taryfie lub cenniku energii elektrycznej na 2019 r. zostały ustalone na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne, w terminie do dnia 30 stycznia 2019 r., wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, z wnioskiem o zmianę taryfy lub uwzględnia w cenniku energii elektrycznej ceny i stawki opłat, ustalone zgodnie z ust. 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do uwzględnienia cen i stawek opłat, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniu z odbiorcą za okres od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 3c. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, które po dniu 30 czerwca 2018 r. zawarło umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowe:

- 1) z ceną lub stawką opłaty wyższą od ceny lub stawki opłaty wynikającej z ostatnio obowiązującej umowy, albo
- 2) po raz pierwszy z odbiorcą końcowym, z ceną lub stawką opłaty energii elektrycznej wyższą niż cena lub stawka opłaty wskazana w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 3b ust. 1 pkt 2

– jest obowiązane do zmiany warunków tej umowy nie później niż do dnia 1 kwietnia 2019 r., ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zmiana warunków umowy następuje poprzez zmianę ceny energii elektrycznej, na cenę nie wyższą niż wskazana w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 3b ust. 1 pkt 2.

Art. 3d. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu lub dystrybucji energią elektryczną może zwrócić się do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń cen”, z wnioskiem o wypłatę kwoty na pokrycie różnicy między ceną wskazaną w taryfie lub cenniku energii elektrycznej, o której mowa w art. 3b ust. 1 pkt 2, a średnioważoną ceną energii elektrycznej na rynku hurtowym, obliczoną zgodnie ze wzorem, określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczenia kwoty na pokrycie różnicy cen, o której mowa w ust. 1, oraz średnioważoną cenę energii elektrycznej na rynku hurtowym, biorąc pod uwagę wartość unikniętego wzrostu cen energii elektrycznej oraz interes przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu lub dystrybucji energią elektryczną.

Art. 3e. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 3d ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń cen, za okres co najmniej miesiąca kalendarzowego, za pośrednictwem formularza udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez odbiorców końcowych w 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje przedsiębiorstwu energetycznemu kwota różnicy ceny, wyrażony w MWh, z dokładnością do trzech miejsc po przecinku;
- 5) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny, obliczoną zgodnie z art. 3d ust. 1, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego;
- 6) oznaczenie okresu, którego wniosek dotyczy;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata kwoty różnicy ceny;
- 8) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Wolumen energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może obejmować prognozowany przez przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji wolumen sprzedaży energii elektrycznej w okresie, którego dotyczy wniosek, lub wolumen sprzedaży energii elektrycznej określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

4. Zarządca rozliczeń cen weryfikuje wniosek pod względem prawidłowości dokonanych przez przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów.

5. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku zarządca rozliczeń cen zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty kwoty różnicy ceny w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

6. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń cen, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji, do usunięcia tych braków formalnych lub błędów obliczeniowych.

7. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, zarządca rozliczeń cen odmawia zatwierdzenia wniosku, informując przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji o przyczynie tej odmowy.

8. Odmowa zatwierdzenia wniosku, o której mowa w ust. 7, nie pozbawia przedsiębiorstwa obrotu lub dystrybucji możliwości ponownego złożenia wniosku. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

9. Wniosek, o którym mowa w art. 3d ust. 1, przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji może złożyć najpóźniej do dnia 20 stycznia 2020 r. Wnioski złożone po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania.

10. Niezłożenie wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 9, powoduje utratę prawa do otrzymania kwoty różnicy ceny.

Art. 3f. 1. Przedsiębiorstwo obrotu i dystrybucji dokonuje korekty otrzymanej kwoty różnicy ceny po uzyskaniu potwierdzenia danych od operatora lub operatorów systemów dystrybucyjnych o wolumenie sprzedanej energii elektrycznej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r., oraz składa wniosek do zarządcy różnicy cen o korektę otrzymanej kwoty różnicy ceny.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, obejmujący korektę wszystkich wniosków, złożonych na podstawie art. 3d ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń cen jednorazowo, w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen. Przepisy art. 3e ust. 2 pkt 1–3 i 7 oraz ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu obrotu lub dystrybucji kwota różnicy ceny przewyższa należną kwotę różnicy ceny za 2019 r., przedsiębiorstwo obrotu lub dystrybucji, po zatwierdzeniu przez zarządcę rozliczeń cen różnicy między tymi kwotami, dokonuje zwrotu tej kwoty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o zatwierdzeniu tej kwoty.

4. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu obrotu lub dystrybucji kwota różnicy ceny jest niższa niż należna kwota różnicy ceny za 2019 r., zarządca rozliczeń cen dokonuje wypłaty różnicy między tymi kwotami w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 3g. 1. Podmiot, który na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 3d ust. 1, otrzymał kwotę różnicy ceny nienależnie, obowiązany jest do jej zwrotu.

2. Zarządca rozliczeń cen wzywa do zwrotu nienależnie pobranych kwot różnicy cen, określając kwotę podlegającą zwrotowi, wraz z terminem jej zwrotu.

3. Od nienależnie pobranych kwot różnicy cen naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.

Art. 3h. 1. Kwoty różnic cen finansowane są z Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, zwanego dalej „Funduszem”.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

3. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw energii.

4. Zarządzanie Funduszem powierza się zarządcy rozliczeń cen.

5. Szczegółowe zasady współpracy zarządcy rozliczeń cen oraz dysponenta Funduszu w zakresie zarządzania Funduszem określa umowa.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, prowadzi obsługę bankową Funduszu.

Art. 3i. Przychodami Funduszu są:

- 1) 80% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i ...);
- 2) środki stanowiące zwrot kwot różnic cen;
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa;
- 4) odsetki od wolnych środków finansowych przekazanych w zarządzanie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na warunkach określonych

w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.¹⁾);

- 5) dobrowolne wpłaty, darowizny i zapisy;
- 6) wpływy z innych środków publicznych;
- 7) wpływy z innych tytułów.

Art. 3j. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę kwot różnic cen;
- 2) wypłatę wynagrodzenia dla BGK za prowadzenie obsługi bankowej Funduszu.

Art. 3k. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku Funduszu jest niewystarczająca na wypłatę kwot różnic cen, zarządca rozliczeń cen może czasowo pokryć niewystarczającą kwotę środków na tę wypłatę ze środków zgromadzonych na rachunku:

- 1) opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2,
- 2) opłaty OZE, o którym mowa w art. 101a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245)

– jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z tych ustaw.

2. Pobrane środki, o których mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi w pełnej wysokości z rachunku Funduszu, na rachunki opłat, o których mowa w ust. 1.

Art. 3l. Do zadań dysponenta Funduszu należy w szczególności:

- 1) nadzór nad wykonywaniem przez zarządcę rozliczeń cen zadań, o których mowa w art. 3m ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) zatwierdzanie przedłożonego przez zarządcę rozliczeń cen sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu.

Art. 3m. 1. Do zadań zarządcy rozliczeń cen w zakresie zarządzania Funduszem należy:

- 1) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 3d ust. 1 oraz art. 3f ust. 1;
- 2) dokonywanie wypłat kwot różnic cen oraz korekt tych wypłat;
- 3) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669, 1693, 2245 i 2354.

- 4) przekazywanie w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie odrębnego upoważnienia, wolnych środków Funduszu w zarządzanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 5) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu projektu rocznego planu finansowego Funduszu;
- 6) dysponowanie rachunkiem bankowym Funduszu;
- 7) prowadzenie ewidencji finansowo – księkowej Funduszu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650, 1629, 2212 i 2244);
- 8) sporządzanie, podpisywanie i przekazywanie, w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie odrębnego upoważnienia, sprawozdań budżetowych i finansowych.

2. Zarządca rozliczeń cen nie pobiera wynagrodzenia za zarządzanie Funduszem, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 3n. Zarządca rozliczeń cen składa dysponentowi Funduszu sprawozdanie ze swojej działalności za okres kwartału kalendarzowego, w tym informacje o wpływach na rachunek Funduszu, wypłatach z rachunku Funduszu i stanie środków na rachunku Funduszu, w terminie do 21 dnia miesiąca następującego po upływie tego kwartału kalendarzowego.

Art. 3o. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 3b;
- 2) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 3c;
- 3) nie dokonuje korekty, o której mowa w art. 3f ust. 1.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes URE w drodze decyzji.

3. Zarządca rozliczeń, w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynów, o których mowa w ust. 1, informuje o powyższym Prezesa URE, przekazując Prezesowi URE dokumentację zebraną w sprawie.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 5% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

5. Kara pieniężna jest płatna na konto Funduszu.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 3p. Tworzy się Fundusz Wypłaty Różnicy Cen.

Art. 3r. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3a zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3a, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

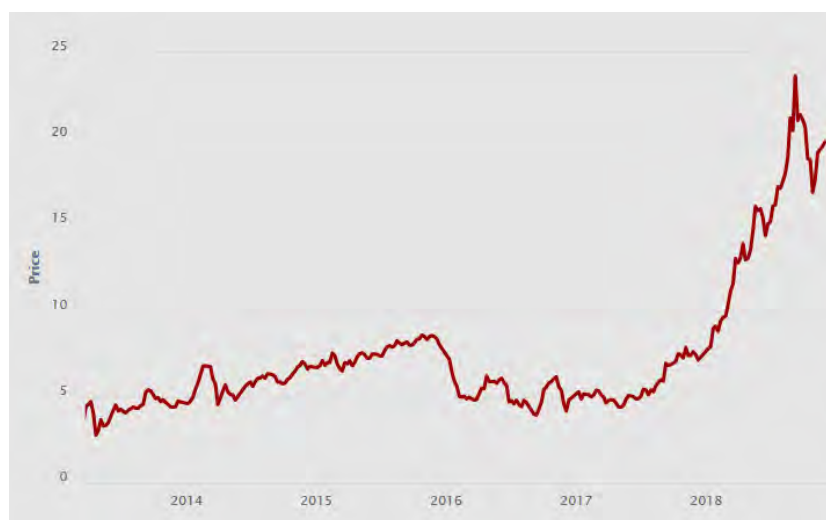
Art. 3s. Plan finansowy Funduszu na rok 2019 dysponent Funduszu sporządza w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

UZASADNIENIE

Jednym z podstawowych obowiązków państwa wobec obywateli oraz przemysłu jest zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej po cenach akceptowalnych dla odbiorców. Zmiany cen energii elektrycznej są naturalnym następstwem przyjętego modelu rynku energii elektrycznej, niemniej jednak dotychczas zmiany te oscylowały w granicach kilku procent. Ze względu na fakt, że obserwowany wzrost cen energii elektrycznej na giełdach w Europie wynosi kilkadziesiąt procent, zdecydowano się na wprowadzenie rozwiązania nadzwyczajnego mającego na celu ochronę w 2019 roku odbiorców energii elektrycznej przed skokowym wzrostem kosztów zaopatrzenia w energię.

Potrzeba wprowadzenia ustawy jest związana z występującymi w 2018 roku dynamicznymi wzrostami cen energii elektrycznej na rynku hurtowym. Wzrosty te są silnie związane z prowadzoną w Unii Europejskiej polityką klimatyczną. Głównym jej elementem jest system handlu przydziałami emisji dwutlenku węgla wprowadzony na obszarze UE dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE. Nakłada ona obowiązek zakupu uprawnień do emisji CO₂ przez źródła spalania paliw.

Cena uprawnień do emisji CO₂ w 2017 r. oscylowała na poziomie 5-6 €/t. W 2018 r. doszło to skokowego wzrostu cen uprawnień i we wrześniu 2018 r. ceny przekroczyły wartość 25 €/t, czyli wzrosły o 400%. Na poniższym wykresie zaprezentowano zmianę cen uprawnień do emisji CO₂ w latach 2013–2018.

Źródło: EEX, Primary Market Auction

Skokowy wzrost cen uprawnień do emisji CO₂ oraz wzrost cen paliw w Europie wygenerował wzrosty cen energii elektrycznej na giełdach w całej Europie, w tym w Polsce. Średnia cena energii elektrycznej w kontrakcie rocznym na Towarowej Giełdzie Energii S.A. oscylowała przed wzrostami cen do emisji CO₂ (listopad 2017) na poziomie 174 zł/MWh, a w listopadzie 2018 r. w kontrakcie na rok 2019 średnia cena wynosiła już 286,61 zł/MWh, czyli o ponad 100 zł więcej za jedną megawatogodzinę niż w roku 2017 (o 65% więcej, niż w analogicznym okresie w roku 2017).

Następstwem opisanych trendów było opracowanie cenników oraz taryf przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym na poziomach nieakceptowalnych ze społecznego punktu widzenia. Również w prowadzonych postępowaniach przetargowych dużych grup zakupowych wystąpiły znaczne wzrosty cen energii elektrycznej. Zastosowanie planowanych wzrostów cen dla odbiorców przełożyłoby się również skrajnie niekorzystnie na kondycję krajowej gospodarki i mogłoby się stać czynnikiem wzrostowym inflacji. Wprowadzenie regulacji ujętych w projekcie ustawy zniweluje te negatywne skutki dla odbiorców końcowych energii.

Ustawa w znacznym stopniu redukuje administracyjne obciążenia rachunków za energię elektryczną poprzez zmniejszenie poziomu podatku akcyzowego z 20 zł/MWh do 5 zł/MWh, co jest praktycznie wartością minimalną dopuszczalną przez prawo europejskie. Obniżeniu ulegnie również opłata przejściowa o 95% dla wszystkich odbiorców energii elektrycznej. Takie obniżenie stawki podatku oraz opłaty przejściowej zapewni utrzymanie łącznych kosztów odbiorców, w szczególności odbiorców w gospodarstwie domowym, na poziomie zbliżonym do roku 2018.

Niemniej jednak sama obniżka podatku akcyzowego oraz opłaty przejściowej może być niewystarczająca dla zachowania cen energii elektrycznej przed wzrostów, czyli z I półrocza 2018 r. dla niektórych grup odbiorców, dlatego wprowadza się mechanizm utrzymania cen energii elektrycznej, przy jednoczesnej wypłacie utraconych przychodów przedsiębiorstwom obrotu oraz dystrybucyjnym.

Finansowanie całego mechanizmu będzie pochodziło głównie z dwóch źródeł:

1. Środki ze sprzedaży uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201),

2. Budżet państwa w zakresie zmniejszenia przychodów z obniżonej stawki podatku akcyzowego.

Europejski System Handlu Emisjami EU ETS wprowadzony został zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE. Zgodnie z tymi przepisami każdy operator instalacji objętej zakresem zastosowania EU ETS jest zobowiązany do corocznego umorzenia takiej liczby uprawnień, która odpowiada zweryfikowanym emisjom za ubiegły rok kalendarzowy. Jedno uprawnienie do emisji (EUA) odpowiada jednej tonie emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla. Zgodnie z algorytmem podziału liczby uprawnień do emisji, każde z państw członkowskich ma swoją krajową pulę uprawnień.

Podaż uprawnień do emisji jest ogólnie zdeterminowana dla całej Unii Europejskiej. Całkowity przydział uprawnień na lata 2013–2020 wyniesie łącznie ok. 15,69 mld EUAs. Każdego roku pula uprawnień do emisji jest zmniejszana o wartość współczynnika liniowego („LRF”) określonego na 1,74% rocznie do końca 2020 r. Uprawnienia do emisji powinny zostać kupione przez operatora na rynku pierwotnym – za pomocą platformy aukcyjnej. Alternatywnym sposobem pozyskania uprawnień jest rynek wtórny – np. zakup uprawnień do emisji od podmiotów dysponujących ich nadwyżką. Obecnie funkcjonują dwie giełdy uprawnień do emisji, jedna z siedzibą w Londynie (ICE), druga z siedzibą w Lipsku (EEX).

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy EU ETS wybrane państwa członkowskie (w tym Polska) są uprawnione do bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji dla instalacji wytwarzających energię elektryczną. Liczba uprawnień, które mogą zostać przyznane bezpłatnie wytwórcom energii elektrycznej, została zdeterminowana ogólnie na etapie złożenia i akceptacji przez Komisję Europejską polskiego wniosku derogacyjnego, co miało miejsce jeszcze w 2012 r.

W ramach wniosku derogacyjnego określona liczba uprawnień do emisji została przypisana:

- Instalacjom „faktycznie rozpoczętym”, w przypadku których proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r. – na podstawie Krajowego Planu Inwestycyjnego („KPI”);
- Instalacjom istniejącym, które były eksploatowane najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r. – na podstawie wykazu.

Bezpłatne uprawnienia do emisji są kierowane na rachunek operatorów instalacji na podstawie rzeczywistych nakładów inwestycyjnych poniesionych na realizację zadań inwestycyjnych określonych w KPI i wykazie.

Odmierna sytuacja występuje w przypadku, gdy operator nie zrealizuje budowy instalacji wytwórczych określonych w wykazie instalacji faktycznie rozpoczętych na koniec 2008 r. Jeśli zadania te nie zostaną zrealizowane, zarezerwowane na ten cel uprawnienia do emisji zostają sprzedane na aukcji, a dochód z ich sprzedaży trafia do budżetu państwa.

W związku z powyższym, skala niewykorzystanych uprawnień zarezerwowanych dla „faktycznie rozpoczętych” jednostek wytwórczych, których realizacja została zaniechana od 2012 r. lub których budowa jest opóźniona w stosunku do planów z 2012 r., jest już zdeterminowana. Pozwala to na określenie wolumenu uprawnień, które mogą zostać zlicytowane na giełdzie EEX przez Polskę już w roku 2019. Wolumen ten został oszacowany na 55,8 mln EUA. Część tych środków trafi do krajowego systemu zielonych inwestycji, w celu dofinansowania projektów w nowe niskoemisyjne źródła energii, modernizacje zmniejszające jednostkowy wskaźnik emisyjności lub projektów inwestycyjnych w infrastrukturę dystrybucyjną.

W dniu 5 grudnia 2018 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat o wyrażeniu zgody na skierowanie ww. puli uprawnień, jako dodatkowej transzy do sprzedaży na europejskiej giełdzie EEX w 2019 r. w imieniu Polski.

Środki przewidywane do pozyskania z ww. źródła nie są objęte ustawą budżetową na 2019 r.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z powyższym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców poprzez wyeliminowanie ryzyka narażenia ich na gwałtowny wzrost cen energii elektrycznej w 2019 r. Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub

zakończenia działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Tchórzewski, Minister Energii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 27.12.2018</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wprowadzenia ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest związana z występującymi w 2018 roku dynamicznymi wzrostami cen energii elektrycznej na rynku hurtowym w całej Europie, w tym w Polsce. Wzrosty te są silnie związane z prowadzoną w Unii Europejskiej polityką klimatyczną. Głównym jej elementem jest system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych ustanowiony na obszarze UE dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. Nakłada ona obowiązek zakupu uprawnień do emisji CO₂ przez instalacje spalania paliw. Cena uprawnień do emisji CO₂ w 2017 r. oscylowała na poziomie 5-6 €/t. W 2018 r. doszło to skokowego wzrostu cen uprawnień i we wrześniu 2018 r. ceny przekroczyły wartość 25 €/t, czyli wystąpił wzrost o 400%.

Jednym z podstawowych obowiązków państwa wobec obywateli oraz przemysłu jest zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej po akceptowalnych dla odbiorców cenach. Zmiany cen energii elektrycznej są naturalnym następstwem przyjętego modelu rynku energii elektrycznej, niemniej jednak dotychczas zmiany te oscylowały w granicach kilku procent. Ze względu na fakt, że obserwowany wzrost cen energii elektrycznej na giełdach w Europie wynosi kilkadziesiąt procent, zdecydowano się na prawne wprowadzenie osłony dla krajowych odbiorców energii elektrycznej, przy zachowaniu zasady równoważenia interesów stron umów na dostawy energii.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zakłada ustabilizowanie ceny sprzedaży energii elektrycznej dla odbiorców końcowych w roku 2019. Dzięki projektowanemu rozwiązaniu ceny energii elektrycznej dla wszystkich odbiorców w kraju nie wzrosną w 2019 r. w porównaniu do roku 2018. Ze względu na fakt, że część odbiorców energii elektrycznej zawarła kontrakty w niekorzystnym czasie, czyli w czasie wzrostów cen CO₂ i cen na giełdzie (II półrocze 2018 r.) projekt ustawy zakłada powrót dla tych odbiorców do ceny sprzed wzrostów. Jako graniczną datę w ustawie przyjęto 1 lipca 2018 r. Pomimo, że cena uprawnień do emisji CO₂ rozpoczęła wzrastać wcześniej niż 1 lipca 2018 r., to na ceny energii elektrycznej dla odbiorcy końcowego przełożyło się to z opóźnieniem.

Należy zaznaczyć, że czynniki cenotwórcze uzasadniają wzrosty cen energii elektrycznej w roku 2019 w stosunku do roku 2018, dlatego projekt ustawy zakłada cztery mechanizmy mające na celu utrzymanie cen energii elektrycznej na poziomie sprzed wzrostów, a jednocześnie uchronienie spółek energetycznych przed stratami z tego tytułu.

1. Obniżenie akcyzy z 20 zł/MWh na 5 zł/MWh,
2. Obniżenie stawek opłaty przejściowej dla wszystkich odbiorców o 95%,
3. Bezpośredni zwrot utraconego przychodu – mechanizm zwrotu różnicy cen polegający na wypłacie środków finansowych do przedsiębiorstw obrotu.
4. Krajowy system zielonych inwestycji – mechanizm ten polega na dofinansowaniu projektów w nowe niskoemisyjne źródła energii, modernizacje zmniejszające jednostkowy wskaźnik emisyjności lub projektów inwestycyjnych w infrastrukturę dystrybucyjną.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, że występujące wzrosty cen energii elektrycznej na rynkach hurtowych mają miejsce jeszcze w niezakończonym roku, nie są w tej chwili znane planowane działania władz innych państw. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że obserwowane wzrosty cen na rynku hurtowym są odczuwalne szczególnie dla polskich odbiorców z dwóch powodów:

Po pierwsze odbiorcy energii w Polsce płacą obecnie (rok 2018) według danych Komisji Europejskiej jedną z niższych cen energii elektrycznej w Europie, zatem podwyżka ceny o wartość X zł/MWh w Polsce jest bardziej odczuwalna, niż podwyżka o tę samą wartość X w państwie, gdzie obecnie za energię płaci się dwukrotnie więcej niż w Polsce. Przykład: gospodarstwo domowe w I półroczu br. płaciło w Niemczech ok. 1320 zł/MWh, a w Polsce 620 zł/MWh. Wzrost ceny energii elektrycznej o 60 zł/MWh spowoduje w Niemczech wzrost rachunków o ok. 5%, a w Polsce o ok. 10%.

Po drugie minimalna i średnia płaca w Polsce, pomimo dużych wzrostów tych płac w ostatnich latach, nadal jest niższa niż płaca w państwach Europy zachodniej. Dlatego też podwyżki cen energii elektrycznej są bardziej odczuwalne przez odbiorców w Polsce.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
odbiorcy energii elektrycznej	ok. 17,5 mln	ARE S.A.	<ul style="list-style-type: none"> Brak wzrostów cen energii elektrycznej
Prezes URE	1	projekt ustawy	<ul style="list-style-type: none"> Publikacja średnioważonej ceny energii elektrycznej Wymierzanie kar
Zarządca Rozliczeń S.A.	1	projekt ustawy	<ul style="list-style-type: none"> Przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków od spółek obrotu Dokonywanie wypłat Sporządzenie sprawozdania
operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego (OSP)	1	ARE S.A.	<ul style="list-style-type: none"> Ceny i stawki w taryfie w 2019 r. jak w taryfie w roku 2018
operatorzy systemów dystrybucyjnych (OSD)	183	Sprawozdanie z działalności Prezesa URE w 2017 r.	<ul style="list-style-type: none"> Ceny i stawki w taryfie w 2019 r. jak w taryfie w roku 2018 Możliwość ubiegania się o dofinansowanie inwestycji Możliwość ubiegania się o zwrot utraconych środków
Przedsiębiorstwa obrotu	125	Sprawozdanie z działalności Prezesa URE w 2017 r.	<ul style="list-style-type: none"> Ceny i stawki w taryfie w 2019 r. jak w taryfie w roku 2018 Możliwość ubiegania się o zwrot utraconych środków

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy procedowany w trybie odrębnym, zgodnie z rozdziałem nr 8 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Dochody ogółem		-1853	-1890	-1927	-1966	-2005	-2045	-2086	-2128	-2170	-2214	-20284
budżet państwa												
Podatek VAT		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Akcyza		-1853	-1890	-1927	-1966	-2005	-2045	-2086	-2128	-2170	-2214	-20284
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
Zatrudnienie												
Usługi zewnętrzne												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												

budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Pierwszym mechanizmem, który ma pozwolić na ustabilizowanie cen energii elektrycznej w roku 2019, jest obniżenie podatku akcyzowego na energię elektryczną z 20 zł/MWh do 5 zł/MWh. Rachunki odbiorców energii elektrycznej z tego tytułu zostaną obniżone w 2019 r. o 1,85 mld zł netto. Kwotę tę uzyskano poprzez pomnożenie rocznego zużycia energii elektrycznej (2% corocznie zwiększenie zużycia) przez 15 zł/MWh oraz współczynnik 0,95. Współczynnik 0,95 odzwierciedla sytuację, że już dzisiaj część odbiorców (odbiorcy energochłonni) korzystają z obniżonej stawki akcyzy.

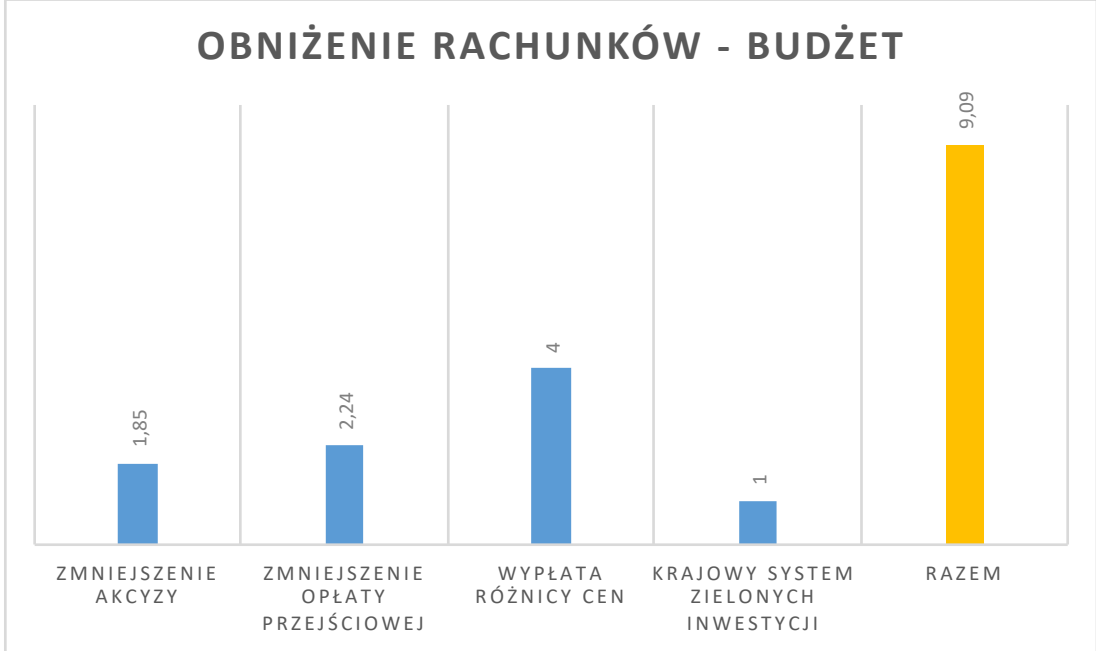
Drugim działaniem jest obniżenie opłaty przejściowej dla wszystkich odbiorców energii elektrycznej o 95%. Dzięki tej zmianie rachunki za energię elektryczną odbiorców w Polsce zmniejszą się o 2,24 mld zł.

Trzecią zmianą, którą wprowadza ustawa, jest bezpośredni zwrot utraconego przychodu spółek obrotu. Na ten cel zaplanowano 4 mld zł. Biorąc pod uwagę, że wzrost cen energii elektrycznej waha się w granicach 60±100 zł/MWh, oraz biorąc pod uwagę obniżenie akcyzy oraz opłaty przejściowej, kwota ta powinna w całości pokryć planowane wzrosty cen wszystkich spółek obrotu w Polsce.

Czwartym elementem zaplanowanego mechanizmu jest zasilenie kwotą 1 mld zł krajowego systemu zielonych inwestycji.

Poniżej na wykresie zestawiono budżet programu mającego na celu obniżenie rachunków za energię elektryczną, tzn. utrzymanie cen energii elektrycznej w roku 2019 na poziomie roku 2018.

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

W OSR nie oszacowano wpływu na wielkość podatku VAT, ponieważ przy założeniu, że cena energii elektrycznej w roku 2019 nie będzie wyższa niż cena w roku 2018, zaproponowany mechanizm będzie naturalny z punktu widzenia podatku VAT.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki – koszty w latach											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym netto (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	odbiorcy przemysłowi												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz dużych przedsiębiorstw niebędących odbiorcami												

	przemysłowymi																		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe																		
	JST																		
	pozostałe jednostki																		

W ujęciu niepieniężnym

Niemierzalne (dodaj/usuń) Odbiorcy końcowi zyskają stabilną cenę energii elektrycznej.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń
 Obniżenie cen energii elektrycznej dla odbiorców w Polsce o ok. 8,09 mld zł oraz przeznaczenie kwoty ok. 1 mld zł na inwestycje prośrodowiskowe, które pozwolą na obniżenie emisyjności instalacji spalania lub budowę nowych niskoemisyjnych źródeł.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności). tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:
 zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji. tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz

9. Wpływ na rynek pracy

Osiągnięcie celu regulacji będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, ponieważ przedsiębiorstwa będą mogły korzystać z energii elektrycznej na akceptowalnym dla nich poziomie, co w efekcie stworzy dalsze warunki do rozwoju.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:
 demografia
 mienie państwowe
 informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu
 Poprzez finansowanie inwestycji z krajowego systemu zielonych inwestycji zmniejszy się emisyjność polskiej gospodarki.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt przewiduje wejście w życie ustawy z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przewiduje się ewaluację osiągnięcia celu według następującego miernika:

Kryterium	Proponowany miernik
Stabilna cena energii elektrycznej dla odbiorców końcowych w Polsce	Średnia cena energii elektrycznej dla odbiorców w Polsce w roku 2018 i 2019

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.